

ἐγένετο κάτοχος μεγάλης περιουσίας, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ κοινῇ ἐπιφανῇ κατέλαβε θέσιν καὶ ἦν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐδημιούργησε· καθότι διατελέσας καὶ ἀρχὸν τοῦ ἑαυτοῦ δήμου (Καλλίστης) πρὸ τῆς ἡδὴ ἐκπνεύσεως περιόδου, ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς τότε κυβερνήσεως διὰ τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος διὰ τὴν ἐπιμελεημένην καὶ σώφρονα αὐτοῦ διοίκησιν. Συντόμως δ' εἰπεῖν, ἀποθανὼν ἀφῆκε κενὸν δυσεκπλήρωτον ἐν Θήρᾳ καὶ ἰδίᾳ διὰ τὸ χωρίον Μεσαριά, ὅπερ μετὰ τὸν ἀβραμιαῖον οἶκον τοῦ ἀειμνήστου Σπ. Θ. Μαρκεζίνῃ παρὰ τοῦτῃ εὗρισκεν ἀνακούφισιν καὶ περιθαλψιν. Ἡ κηδεὶα τοῦ ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη ἐν μεγίστῃ συρροῇ ἀπὸ πάσης γωνίας τῆς Θήρας, λόγον δὲ λαμπρότατον ἐξεφώνησεν ὁ τελειόφοιτος τῆς νομικῆς Βασιλείης Σ. Μαρκεζίνης.

— Ὁ συντάκτης τοῦ «Παληανθρώπου», καταμνηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κουμπάρη ἐπὶ ἐξυθρίσει κατ' αὐτοῦ καὶ διακαθεὶς σήμερον ἐν τῷ Πλημμελιοδικεῖῳ, κατεδικάσθη εἰς τριῶν ἡμερῶν φυλάκισιν.

ΣΤΑΦΙΣ

(Ἐκ σημερινῶν τηλεγραφικῶν εἰδήσεων)

Ἐξ Αἰγίου. — Ἡ φόρτωσις ἀναβάλλεται, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ὁ καιρὸς βροχερός. Χθὲς ἔπεσε βροχὴ, ἐπενεγκοῦσα μικρὰν μόνον ζημίαν.

Ἐκ Νησίου. — Ὁ καιρὸς χθὲς λίαν ἄστατος· βροχὴ ὀλίγη μ.μ. σήμερον δεικνύει σημεῖα βελτιώσεως· τοιαύτη κατάστασις λίαν ἐπιβλαβὴς εἰς τὸν σταφιδόκαρπον· ἡ ἀποξήρανσις ἐμποδίζεται· ἐπαπειλεῖται δὲ σῆψις.

Ἐκ Καλαμῶν. — Κατὰ τηλεγραφήματα Ἐπαρχοῦ ἔβρεξε καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Τριφυλλίας, ἡ δὲ βροχὴ ἐπέφερε ζημίας σταφιδόκαπων.

Ἐκ Κεφαλληνίας. — Βροχὴ ἐνέσκηφεν εἰς μεσημβρινὸν μέρος νήσου· νέα ἐπηνέχθη βλάβη ἐν τοῖς ἀλωνίαις, σταφιδόκλημασι καὶ σταφιδόκαρπῳ, ὑπολογιζομένης μετὰ τῶν προηγουμένων εἰς **ἑξ ἑκατομμύρια**.

Ἐκ Πύλου. — Χθὲς, 4 Μ.Μ. ἐπιπέτασα ραγδαία βροχὴ μετὰ χαλάζης γενικὴν ἐπέφερε καταστροφὴν, συλλεφθέντος ἐν ἀλωνίοις σταφιδόκαρπου· προμηνύεται μεγαλειτέρα βροχὴ· ἰδιοκτῆται ἐντελῶς ἀπληπισμένοι.

(Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις)

Πύργος, 9 Αὐγούστου.

Ἐγραφον ὑμῖν πρὸ τινος, ὅτι ὁ τρυγητὸς θὰ βραδύνῃ, καὶ πράγματι γενικὸς τρυγητὸς δὲν ἤρχισε, ἐκτός ἐν Μεσσηνίᾳ καὶ Τριφυλίᾳ. Ἐν τῇ πρώτῃ ἐφορτώθη καὶ ποσὸν τι καρποῦ διὰ Τεργέστην. Ἐν Πάτραις, ἐν τῇ Ἠλείᾳ, γενικὸς τρύγος ἀρχεται αὐρίον, ἐὰν ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέψῃ. Ἐν Αἰγίῳ καὶ Κορίνθῳ ἐπίσης, μ' ὅλον ὅτι ἐκείσε εἰς τὰ ψιλάματα ἐτρύγησαν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. Ἐν γένει καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὁ τρυγητὸς ἔμεινε φέτος ὀπίσω, ἐνεκα δὲ τούτου, ἐν ᾧ ἄλλοτε κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἐφορτόνοντο τὰ πριμαρόλια, ἐφέτος μόλις μετὰ δέκα ἡμέρας θ' ἀρχίσουν. Ἐν τῇ λιμένι τῶν Πατρῶν εὐρίσκονται ἑπτὰ ἀτμόπλοια τὸ Ὁκεανὸς, τὸ G. M. B. καὶ Conquistador συστημένα εἰς τοὺς κ. Μόρφι καὶ Ἀγγελόπουλον, τὸ Ἐμποῦσα καὶ Μιρέρβα εἰς τὸν κ. Γούδλεην, τὸ Beretia εἰς τοὺς κ. Μάρσαλ καὶ Σα καὶ τὸ Ἀθηναῖος εἰς τοὺς κ. Βάρφ. Τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα εἰσὶ προωρισμένα διὰ τὰ πριμαρόλια, ἀλλὰ ἐνεκα τῆς βραδύτητος τοῦ τρυγητοῦ ναυλοχοῦσιν ἐν Πάτραις. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀτμοπλοίων διακρίνεται διὰ τὴν ταχύτητα τὸ Conquistador νεωστὶ ναυπηγηθὲν μὲ ἅπαντα τὰ πλεονεκτήματα τῆς ναυπηγικῆς τέχνης.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 543)

— Καὶ ἄλλη τις ὡσαύτως ἀπὸ τὰς φίλας ὑμῶν.

— Ἡ Ἐρριέττη; ὦ! ἡ φίλῃ αὐτῇ, κύριε, υπερβαίνει πάσας τὰς ἄλλας, κατέχει δὲ τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ καρδίᾳ μου· ἡ Ἐρριέττη ἐὰν ἦτον ἀδελφὴ μου, δὲν θὰ ἡγάπων περισσότερο αὐτήν. Ἀναλογίσθητε, κύριε, ὅτι συνάντηρήμεν οὕτως εἰπεῖν. Αἱ φίλαι μου, εἶμαι βεβαία, δὲν σὰς εἶπον κακόν τι περὶ ἐμοῦ.

— Ἀπεναντίας, δεσποινίς.

— Εἶμαι ὀλίγον ἀπερίσκεπτος, ὀλίγον τρελλή, ὀλίγον... πῶς νὰ σὰς εἶπω; ἀσυνεπής, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει νὰ ᾔμαι ἀγαθὴ κόρη, ν' ἀγαπῶ τὰς φίλας μου, τὴν Ἐρριέττην πρὸ πάντων τούτων καὶ περισσότερο ἴσως ἑαυτῆς. Μὴ μὲ κρίνετε ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, κύριε· ἐφάνην τολμηρὰ, αὐθάδης μάλιστα, πρὸ ὀλίγου τολμήσασα νὰ προσκαλέσω καὶ φέρω ὑμᾶς ἐνταῦθα. Γνωρίζω καλῶς ὅτι νεανίς τις δὲν πρέπει νὰ ἐνεργῇ οὕτως· ἡ συμπεριφορὰ αὕτη εἶναι ὑπέρ-

βασίς τῶν ἐθιμοτυπιῶν, τῶν ἐν χρήσει συνθηκῶν. Ἀλλὰ πιστεύσατε ὅτι δὲν εἶμαι τόσον κούφος ὅσον φαίνομαι.

— Ἀλλὰ, ὑπέλαβεν ἡ Σουσάνα, μεταβάλλουσα αἴφνης τόνον, δὲν σὰς ἔφερον ἐνταῦθα διὰ νὰ σὰς ὁμιλήσω περὶ ἐμοῦ. Μετὰ τῆς βαρόνης Δεσιμαῖζ ἔσχετε μακρὰν συνέντευξιν, κύριε, ἀλλ' ἐγκατελίπατε αὐτήν, χωρὶς νὰ τύχῃ ὅτι ἀνέμενε παρ' ὑμῶν· εὐρίσκεται νῦν ἐνδακρυσ, ἀπληπισμένη.

Ὁ πατήρ μου καὶ ἐγὼ, κύριε, ἤκούσαμεν πολλάκις περὶ ὑμῶν ὅτι εἴσθε εὐγενῆς, μεγαλόψυχος, γενναιοφρῶν, μὲ αἰσθήματα ὑψηλὰ, ἱνίκανος νὰ παραβῆτε τὴν συνείδησιν σας· θυσιάζων τὰ πάντα εἰς τὴν τιμὴν καὶ ὑπολαμβάνων ἀνώτερα παντὸς ἄλλου τὴν ἀξιοπρέπειάν σας καὶ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα.

Ταῦτα λέγουσι περὶ ὑμῶν, κύριε, καὶ ταῦτα ἐξηγοῦσι διατὶ δὲν φοβοῦμαι μὴ παρερμηνευθῇ ἡ ἰδιαιτέρα αὕτη συνέντευξις.

Θέλετε νὰ νυμφευθῇτε τὴν Ἐρριέττην, ἔχει καλῶς· ἀλλ' ὅτι δὲν ἐννοῶ, κύριε, εἶναι ὅτι σεῖς ἀνὴρ τῆς καρδίας δὲν παραιτεῖσθε τοῦ σχεδίου σας, ὅταν ἡ κυρία βαρόνη ἀνθίσταται ἀπολύτως εἰς τὸν γάμον τοῦτον.

— Ἀλλὰ δεσποινίς; ... ἐψιθύρουν ὁ Πέδρο.

— ὦ! ὑπέλαβε μετὰ ζωηρότητος, γνωρίζω ὅτι στερεῖσθε στοιχείων, ὅπως ὑπερασπίσητε τὸν ἀγῶνά σας· ἀλλ' ὁ ἀγὼν σας εἶναι κακός, κύριε. Σὰς λέγω τοῦτο σαφῶς, βλέπετε εἶμαι εἰλικρινής.

Μεταξὺ ὑμῶν καὶ τῆς Ἐρριέττης ὑπάρχει πρόσκομμά

Σήμερον ἀναμένεται ἐνταῦθα ἐκ Ζακύνθου ὁ ὑπὸ τοῦ Ναυ-
άρχου Παγ ἀγγλικὸς στόλος.

Λέγεται, ὅτι τὰ πρὸς παραλαβὴν τοῦ σιδηροδρόμου Κα-
τακώλου ἐλθόντα εἰς τὸν τόπον μὲν ἡ μὲν τοῦ Συμβουλίου θά
ἐπενέγκωσι πολλὰς τροποποιήσεις εἰς τὸ προσωπικόν αὐτοῦ
καὶ ἐν γένει εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ. Εὐχόμεθα τὸ Συμβού-
λιον νὰ μὴ πλανηθῇ ἀπὸ εἰσηγήσεις ἰδιότελες, ἀλλὰ νὰ ἐρ-
γασθῇ μετ' ἐνδιαφέροντος, ὅπερ διακκῶς εὐχόμεθα πρὸς ἐπ-
ωφελῇ ἐν τῷ τόπῳ λειτουργίαν τοῦ ἔργου, διότι ἂν καταστῇ
τοῦτο στάδιον πολιτικῶν συμφερόντων, τὸ κοινωφελὲς τοῦτο
ἔργον, ὅπερ τὸ ἐπιχειρηματικόν τοῦ κ. Δούμα πνεῦμα ἵδρυσ-
θὰ ναυαγήσῃ. Πεπιθάνοντες εἰς τὴν σύνεσιν τῶν Συμβούλων,
παρ' ὧν καὶ ἐλπίζομεν τὴν διόρθωσιν πολλῶν κακῶς ἐχόντων.
Ἐν προσεγγεῖ πλείονα καὶ καθαρώτερα.

Ἡ ἐσοδεία τῶν ἀμπέλων ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ καὶ ἄλ-
λαχοῦ προμηνύεται κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς περυσινῆς.
Καίτοι δὲ ἡ παρακαταθήκη τοῦ σταφυδοκαρποῦ εἶνε ἐν Ἀγ-
γλίᾳ κατωτέρα τοῦ περυσίου, ἐν τούτοις ὡς ἐκ τῶν ἀναγ-
γελλομένων ἐσοδεῶν τῶν οἴνων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς προσ-
δοκωμένης ἀνωτέρας ἐπίσης ἐσοδείας τοῦ σταφυδοκαρποῦ ἐν-
ταῦθα, πολλοὶ φρονοῦσιν, ὅτι αἱ τιμαὶ δὲν θὰ ᾔνε μεγάλαι.
Αἱ κρίσεις αὗται, ἐννοεῖται θὰ ναυαγήσωσιν, ἐὰν ἐπικρατήσῃ
ὁ βροχερὸς καιρὸς, ὅστις ἐπικρατεῖ σήμερον. Ἐν Μεσσηνίᾳ αἱ
τιμαὶ ᾔρξαντο πρὸς 25 λεπτά τὴν ὀκτῶν.

Ἡλεῶς

ΔΙΚΗ

ΚΩΣΤΑ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καλάμαϊ, 6 Αυγούστου 1883

Τὴν 5 ἰσταμένου ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα πλημ-

μελειοδικείου ὁ Κ. Κουμουνδούρος, βουλευτὴς Μεσσηνίας, κα-
τηγορούμενος ὡς ἐξυβρίσας τὸν Νομάρχην Μεσσηνίας, τὸ δὲ
Δικαστήριον ἐξέδοτο ἀπόφασιν, δι' ἧς κατεδίκασε τὸν Κου-
μουνδούρον ὡς ἐξυβρίσαντα τὸν κ. Ἀγ. Κλεομένην.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Δικαστηρίου πολλὰχὼς ἐσχολιάσθη
παρὰ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἐθεωρήθη δὲ ὅλως διόλου γε-
λοία. Διότι ἂν ὁ Κουμουνδούρος ἐξυβρίσει δημοσίαν ἀρχήν, δὲν
ἔπρεπε νὰ δικασθῇ μόνον εἰς 8 ἡμερῶν φυλάκισιν. Ἄν δὲ, ὡς
δέχεται ἡ ἀπόφασις, ὑβρίσει τὸ ἄτομον, ἔδει νὰ ἀθωωθῇ,
διότι ὁ καταγγεῖλας κατήγγειλεν ὡς ἀρχὴ καὶ οὐχὶ ὡς ἄ-
τομον, ὥστε δὲν ὑπῆρχεν ἐγκλησις. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ
Δικαστήριον δὲν ἀπέβλεπεν εἰς τύπους, μόνον δὲ ἠθέλησε νὰ
ικανοποιήσῃ τὸν τε Νομάρχην καὶ τὸν Κουμουνδούρον, ἐνό-
μιζε δὲ ὅτι πράττον, ὅπως ἐπραξεν, ἐσυμβίβασε τὰ διεστῶτα,
τὰ ἀσυμβίβαστα...

Ἐπάρχουσι δὲ καὶ οἱ φρονούντες ὅτι οὐδ' ἀφορμὴ καταγ-
γεῖλας ὑπῆρχεν, ἀφ' οὗ ἡ ὑβρις δὲν ἐγένετο δημοσίη. Ἀπέ-
χων νὰ ἐκφέρῃ ἰδίαν κρίσιν περὶ τούτου ἀναγράφω μόνον πῶς
ἡ πράξις ἐλαβε χώραν, ἀφίνω δ' εἰς ἄλλους νὰ σχηματίσωσιν
ἰδίαν πεποίθησιν. Πέρυσιν ὁ κ. Κουμουνδούρος παρεκάθητο
μετὰ τοῦ κ. Α. Καπετανάκη καὶ Χρ. Παγῶν, ἐν τινὶ τῆς
παραλίας καφενεῖῳ παρακειμένῳ τῆς οἰκίας, ἐν ἣ κατοικεῖ ὁ
κ. Ἀγ. Κλεομένης, ὅστις εὗρισκετο ἐκεῖ μετὰ τῶν κκ. Πα-
πατσῶν, μοιράρχου, ἀστυνόμου καὶ οὐτινὸς ἄλλου. Ὁ Κου-
μουνδούρος, ὅστις πρὸ ὀλίγου εἶχε λάβει τηλεγράφημα ἐκ
τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἀγγέλλον αὐτῷ ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ κυ-
ρίου Ἡλιάδου πολλὰ ὑφίστατο παρὰ τῶν κατάδικωτικῶν
ἀποσπασμάτων, ζητούντων τὴν παράδοσιν μελῶν τινῶν τῆς
οἰκογενείας αὐτῆς φυγοδίκων, ὁμίλει καὶ κατεπύρετο κατὰ
τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Νομάρχου, λέγων δὲ εἶνε πολὺ
ἐπόμενον, ἀφοῦ τὰ περιτρίμματα τῶν Ἀθηνῶν, διότι ἐβγα-
λαν μίαν ἐφημερίδα, διορίζονται νομάρχαι, νὰ συμβαίῃ ὅ,τι

— Κύριε Πέδρο, ὑπέλαβεν ἡ Σουσάνα, ὅτε εἰσθε ἐν Βω-
κούρ, ἤκουσατέ τι περὶ Λυκογιάννη;

— Οὐχί, δεσποινίς. Λυκογιάννης! Παράδοξον ὄνομα! Τί
εἶναι αὐτός ὁ Λυκογιάννης, δεσποινίς;

Δὲν εἶναι ἀκριβῶς τρία ἔτη, κύριε, καὶ ὁ Λυκογιάννης
ἦτο δυστυχὴς νεανίας ζῶν ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει ἐντὸς τοῦ
δάσους τῆς Μαρεῖλλης, πλησίον τοῦ Βωκούρ. Σήμερον ὁ ἄλ-
λοτε ἀγριάνθρωπος ἐγένετο ἀνὴρ πεπολιτισμένος. Ὁ Λυκο-
γιάννης ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ εὕρῃ πλούτιον τινα προστά-
την· ἐδιδάχθη νὰ ὀμιλῇ, συνεπλήρωσαν τὴν ἀνατροφὴν αὐ-
τοῦ, ἐξεπολίτισαν αὐτόν.

Ἄλλως, κύριε, μέλλω νὰ διηγήθῃ ὑμῖν τὴν ἱστορίαν
αὐτοῦ.

Καὶ τῷ διηγήθῃ λεπτομερέστατα πᾶν ὅ,τι ἐμετολάβετε
μέχρι τῆς μετὰ τὴν Ἑρριέττης καὶ Λυκογιάννη.

Καὶ τότε μὲν ἠρώτησε μετὰ ἀποφασιστικότητος:

— Ἀ! ὅ! ἀποσύρτε τὴν αἵτησιν ὑμῶν! ἀνέκραξεν ἡ
Σουσάνα με ἀκτινοβολούντας ὀφθαλμούς.

Δὲν ἤξεύρω τί μέλλω νὰ πράξω ἀκόμη, δεσποινίς·
ἀλλὰ ἀφῆρέσατε ἀπ' ἐμοῦ τὴν προσφιλεστέρην ἀνάμνη-
σιν μου.

— Ἐννοῶ· εἶχετε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Ἑρριέττη θὰ ἡδύ-
νατο νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ· σεῖς θέλετε καρδίαν τινὰ ἀνταπο-
κρινομένην πρὸς τοὺς παλμούς τῆς ἰδικῆς σας, εἰλικρινῆ ἀ-
γάπην, τὸν ἔρωτα ἐπιζητεῖτε· μὴ ἀπελπίζεσθε, κύριε· ἐάν

τι ἀνυπερέβλητον. Ποῖον εἶναι; Ἀγνοῶ. Ὑπάρχει ἀπόρρη-
τόν τι ἀπόκρυφον, τὸ ὁποῖον ὁ πατήρ μου, ὁ καλλίτερος
φίλος τῆς κυρίας Δεσιμαῖζ, δὲν γνωρίζει. Ἀλλὰ τὸ ἐμπό-
διον τοῦτο, κύριε, δὲν εἶναι τὸ μόνον, ὑπάρχει ἕτερόν τι
καὶ τοῦτο γνωρίζω ἐγώ.

Ὁ Πέδρο ἐποίησεν ἀπότομον κίνησιν, καὶ προσήλωσε πε-
ρισσότερον τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ εἰς τὴν Σουσάνα.

— Τὸ ἐμπόδιον τοῦτο, κύριε, πρὸ τοῦ ὁποῖου θ' ἀπομα-
κρυνθῇτε ὡς εἶμαι βεβαία, εἶναι ὅτι ἡ καρδιά τῆς Ἑρριέτ-
της δὲν θὰ ἀνῆλθῃ ποτὲ εἰς ὑμᾶς.

Ὁ νεανίας ἐφριξάσε.

— Καὶ δι' ἀπλούστατόν τινα λόγον, ἐξηκολούθησεν ὁ
Σουσάνα, διότι ἀνήκει εἰς ἄλλον.

— Ἡ κυρία Δεσιμαῖζ δὲν μοι εἶπε τοῦτο, ὑπέλαβεν ὁ
Πέδρο.

— Βεβαίως διότι δὲν γνωρίζει αὐτό.

— Καὶ σεῖς, δεσποινίς, σεῖς γνωρίζετε ὅτι ἡ καρδιά τῆς
δεσποινίδος Δεσιμαῖζ δὲν εἶναι πλέον ἐλευθέρη;

— Μάλιστα, κύριε. Ὡ; βλέπετε, δὲν φοβοῦμαι πλέον
μήπως προδώσω τὴν φίλην μου ἀποκαλύπτουσα τὸ μυστι-
κόν της, τὸ ὁποῖον ἐπιμελῶς κρύπτει εἰς τὰ βάθη τῆς καρ-
δίας αὐτῆς. Ἐνεργῶ μετὰ ἀγαθῆς προθέσεως καὶ ἡ ἀγαπη-
τή μοι Ἑρριέττη θὰ μοι συγχωρήσῃ τὴν ἀκριτομυθίαν μου.

Ὁ νεανίας ἐφαίνετο λίαν τετραγμένος.

συμβαίνει και άλλα ακόμη. Τούτων αντιληφθείς ο Νομάρχης κατήγγειλε τον εξενεχόντα.

Εν τῇ δίκῃ ταύτῃ, ἐν ᾗ πολλοὶ προσεφέρθησαν νὰ συνηγορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Κουμανδούρου, μοι ἐδόθη καὶ πάλιν ἀφορμὴ νὰ ἐκτιμῶ τὴν νομικὴν δεινότητα καὶ τὴν ρητορικὴν ἀξίαν τοῦ κ. Λεωνίδα Καπετανάκη. Ὁ λόγος του ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ ἦτο τι ἐξάίσιον, οὐδὲν περιττὸν ἐνέχον, μηδὲν παραλίπον, πλήρως δὲ λεπτοτάτων ὑπαινιγμῶν καὶ σωκρατικῆς εἰρωνείας. Ἦτο ἐν τέλει λόγος ἐπισπασάμενος τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἀκροατηρίου, ὅπως τῷ ὀφείλετο. Ἡ ἀπόφασις ἐν τοῦτοις τῆς δίκης ἔμεινεν ἀνεκτέλεστος.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΥΠΟΝΟΜΩΝ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν τὰ ἐξῆς πρὸς δημοσίευσιν:

Ἐν τῷ λόγῳ ὅστις σήμερον γίνεται διὰ τοῦ τύπου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὑπονόμων, καλὸν εἶνε νὰ ληθῶσιν ὑπ' ὅφει αἱ ἐν ἄλλαις πόλεσι γινόμεναι μελέται. Ἐν Παρισίοις κυρίως ἐπιτροπὴ ἐκ δημοτικῶν συμβούλων καὶ μηχανικῶν ἐντελῇ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπεσκέφθη τὰς Βρυξέλλας, τὸ Ἀμστελδάμον, τὴν Ἀμβέρσιν, τὸ Λονδίνον, τὴν Δάντιν, τὸ Βερολῖνον καὶ τὸ Βεσλάου, ἐμελέτισε τὰ ἐκεῖ συστήματα τῶν ὑπονόμων καὶ ὑπέβαλεν ἐκθεσιν πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον περὶ τῶν μελετῶν τῆς. Εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως ἦν ὁ διάσμος μηχανικὸς Durand-Claye καθηγητὴς ἐν τῇ σχολῇ τῶν Ponts-et-Chaussées καὶ ὑδραυλικὸς ἀριστος.

Τί ἐπεσκέφθη καὶ τί εἶδεν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὰς πόλεις; Θὰ ἦτο μακρὸν νὰ ἀναγράψωμεν ἐνταῦθα καθότι, καὶ τοι τὰ συστήματα τῶν ὑπονόμων τῶν ἄλλων πόλεων εἶνε ὅσον τὸ δυνατόν τελειότερα, ἀλλ' ὅμως δὲν εἶνε ἔργα νεωτάτων

μελετῶν, ὅπως ἐν Βερολίνῳ ἐνθα αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς ὑπονόμων ἐν τῇ πόλει ὀλίγα ἀριθμοῦσιν ἔτη καὶ ἐνθα ἀκόμη ἡ κατασκευὴ ἡ ὀλοτελής δὲν ἀπέπερατώθη. Ἀλλ' ὅμως τὸ σύστημα τοῦ Βερολίνου ἐφαρμοσθὲν καὶ εἰς ἄλλας γερμανικὰς πόλεις θεωρεῖ ὁ κ. Durand-Claye ὡς ἀξίον μιμίσεως, ἰδοὺ δὲ τί συμπραίνει ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ τὸ συμπέρασμα τῆς ἐκθέσεως ταύτης; Ἄς μελετηθῇ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀρμοδίων.

α' Ἐν Γερμανίᾳ ἐγένετο παραδεκτὸν ἀπαντᾶν τοῦ σήμερον καὶ ἀνευ συζητήσεως ὅτι ὁ φριντὶδι τοῦ δήμου καθαρισμὸς τῶν πόλεων βασίζεται ἐπὶ τῶν τριῶν τοῖσιν ἀρχῶν.

1) Ἐκρὸς πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἀποπάτων εἰς τὴν ὑπόνομον.

2) Διανομὴ ὕδατος ἀρκετοῦ εἰς τὰς οἰκίας καὶ καθαρισμὸς γενικὸς δι' ὕδατος συνεχοῦς τῶν ὑπονόμων.

3) Ἀπορρόφησης τῶν ὑδάτων τῶν ὑπονόμων διὰ τοῦ ἐδάφους καὶ τῶν φυτειῶν.

Ἡ ὅτε συνομιλῶν μετὰ τῶν Γερμανῶν συναδέλφων ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἐξέφρασα αὐταῖς τὰς ἀμφιβολίας μου καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκρῆς τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν οἰκιῶν εἰς τὰς ὑπονόμους καὶ τῆς καταργήσεως τῶν βόθρων, εἴτε κινετῶν εἴτε μονίμων, μοι ἀπέδειξαν μεγάλην ἐκπληξιν καὶ μοι εἶπον ὅτι ἐπὶ τούτων σήμερον στήριζεται ἡ δημοσία ὑγιεινὴ. Ὅλαι αἱ μεγάλαι πόλεις τῆς Εὐρώπης Βερολῖνον, Βιέννη, Λονδίνον, Βρυξέλλαι, Ρώμη ἀποστέλλουσιν εἰς τὰς ὑπονόμους τὰς ἀκαθαρσίας τῶν ἀποπάτων.

Ἡ αἱ πόλεις τῆς Οὐγγαρίας καὶ Ὁδησσοῦ με συμβουλευθήσαν διὰ τὸ ζήτημα τοῦ καθαρισμοῦ τῶν δύο μεγάλων τούτων πόλεων καὶ ἐκεῖ δὲ αἱ ἀκαθαρσίαι τῶν ἀποπάτων ἐρίπτοντο εἰς τὰς ὑπονόμους. Ἐξήκοντα δὲ ὀκτὼ πόλεις ἀγγλικαὶ καθαρίζουσι τὰ ὕδατα τῶν ὑπονόμων διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδάφους ἀπορροφήσεως μακρὰν τῆς πόλεως καὶ αἱ

ἡ Ἐρριέττη δὲν δύναται νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ, ἄλλη τις θὰ σᾶς ἀγαπήσῃ!

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐνεποίησαν εἰς τὸν νεανίαν παράδοξον ἐντύπωσιν. Πρὸς στιγμὴν ἔμεινε σιωπηλὸς, ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους εἰς τοὺς τῆς νεανίδος, ἔπειτα ἀπῆντησεν.

— Συνηγορήσατε θαυμασίως ὑπὲρ τῆς φίλης σας, δεσποινίς· ἀλλ' ἐάν πεισθῆς ὑπὸ τῶν λόγων σας ἀποφασίζω νὰ ἀποσύρω τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ συζευχθῶ τὴν δεσποινίδα Ἐρριέττην, δὲν κρύπτω ὅτι πράττω τοῦτο μετὰ μεγίστης δυσκολίας. Μοι ἐπιτρέπετε ἵνα ἔρχωμαι καὶ ζητῶ ἀπὸ σας ἐνίοτε νὰ μ' ἐνθαρρύνετε.

— Ἐγένεσθε δεκτὸς παρὰ τῷ κυρίῳ καὶ τῇ κυρίᾳ Μωριέν, οἵτινες πολλὴ σᾶς ἐκτιμῶσι, κύριε· ἡ οἰκία τοῦ πατρὸς μου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κλεισθῇ πρὸ ὑμῶν.

— Δύναμαι λοιπὸν, δεσποινίς, ἔχων τὴν ἀδειάν σας νὰ ζητήσω τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν τιμὴν ἵνα γίνωμαι δεκτὸς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βιολαίν;

Ἡ νεάνις ἀπῆντησε διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς.

— Τώρα εἴμεθα φίλοι, δὲν ἔχει οὕτω; εἶπεν ὁ Πέδρο Κάστορα.

— Βεβαίωτατα.

Ἡ δὲ Σουσάνα τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα.

— Καὶ διὰ πάντοτε, προσέθεσεν, ἐάν λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀποκάλυψιν μας ἐνεργήσῃτε γενναιοφρόνως.

Ὁ βραζιλιανὸς περιέβαλεν αὐτὴν διὰ πυρίνου βλέμματος.

— Δεσποινίς, ὑπέλαβε, πρὸς ἐμὲ ἐδείξατε μεγίστην εὐλικρίνειαν, θέλω λοιπὸν καὶ ἐγὼ νὰ φανῶ πρὸς σας εὐλικρινής. Πρὸ ὀλίγου μοι εἶπετε ὅτι πρέπει νὰ σᾶς ἐκλάβω τοιαύτην ὁποία εἴσθε, ὅτι ἐπιζητῶ τὸν ἔρωτα, τὴν ἀγάπην. Ναι, τὸν ἔρωτα ἐπιζητῶ.

Πρὸς στιγμὴν σιωπήσας ἐπανελάβε διὰ φωνῆς τρεμουσῆς.

— Δεσποινίς μοι εἶπετε πρὸς τοῦτοις καὶ τὸ ἐξῆς: «Ἐάν ἡ Ἐρριέττη δὲν δύναται νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ, ἐτέρα θὰ σᾶς ἀγαπήσῃ.» Δεσποινίς, αἰσθάνεσθε ὅτι αὕτη ἡ ἄλλη θὰ ἦν δυνατὸν νὰ ἦτο σεῖς;

— Ὡ! κύριε! ἐπεφώνησεν ἡ Σουσάνα γινομένη ἐρυθρὰ ὡς κεράσιον.

— Πρέπει νὰ μὲ ἐκλάβετε τοιοῦτον, οἷός εἰμαι, εἶπεν ὁ Πέδρο.

Ἡ νεάνις ἐπιχαρίτως μειδιάσασα.

— Κύριε Πέδρο Κάστορα, ἀπῆντησε, τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ Ἐρριέττη Δεσιμαῖζ ἀποδοθῇ εἰς τὴν μητέρα τῆς, θὰ σᾶς ἀγαπήσω!

Ἡ μορφή τοῦ νεανίου ἠκτινοβόλησεν.

— Ἰδοὺ ἡ πολυτιμότερα τῶν ἐνθαρρύνσεων, εἶπε.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπεχαιρέτισε τὴν Σουσάναν.

Μείνας αὕτη μόνη ἤρξατο ρεμβάζουσα.

Μετὰ μεσημβρίαν ὁ Πέδρο Κάστορα μετέβη εἰς τὸ μέγαρον Δεσιμαῖζ. Τοῦ βαρόνου ἀπουσιάζοντος, ἡδυνήθη νὰ συνομιλήσῃ ἐλευθέρως ἐπὶ μίαν ὥραν μετὰ τῆς Ἐρριέττης.

τρεῖς δὲ μεγαλήτεροι πόλεις τῆς Πρωσίας: Δάντςιχ, Βρεσλάου καὶ Βερολίνον τὸ αὐτὸ σύστημα παρεδέξαντο, ὁ μηχανικός δὲ Aird ὁ ἀναλαβὼν τοῦ Βερολίνου καὶ τοῦ Βρεσλάου τὴν κατασκευὴν τῶν ὑπονόμων κατήργησε τοὺς βόθρους τῶν ἀποπάτων καὶ τοὺς λάκκους τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν μαγειρείων καὶ δι' ὑπονομίσκων ἐκ τῶν οἰκίων κατέρριψε τὰ πάντα εἰς τὴν ὑπόνομον ἣτις καθαρίζεται δι' ὕδατος ἀρθρόνου. Τὰ δ' ὕδατα τῶν ὑπονόμων ἐκεῖ μακρὰν τῆς πόλεως συλλέγονται ὑπὸ ἐργοστασίων ἅτινα τὰ μεταποιοῦσιν εἰς χρησίμους τῇ γεωργίᾳ λιπαντικὰς ὕλας, εἴτε καὶ ἀπορροφῶνται ὑπὸ τοῦ ἐδάφους.

Σ. Μ. Χ. Ὁ ἐπιστέλλων φαίνεται ἔχων διαθέσεις νὰ ὑποδείξῃ καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν πόλιν ὅτι καλὸν καὶ ἀγίον εἶνε νὰ χύνωνται οἱ ἀπόπατοι εἰς τὰς δημοσίας ὑπονόμους. "Εν τι ὅμως ἐλησμονήσεν ὅτι ὅπου δὴποτε ἀναφέρεται τοιοῦτόν τι γινόμενον, συστιγμὴ προστίθεται ὅτι σὺν ὅλῳ διὰ τῶν ὑπονόμων αὐτῶν ρεῖι ποταμὸς ὕδατος. Ἀλλ' ἐδῶ ὅπου οὔτε ρυάκια δὲν ἔχομεν διὰ τὰς ὑπονόμους, ἐδῶ ὅπου ἔνεκεν ταύτης τῆς λειψυδρίας καὶ αὐτὴ ἡ διὰ τῶν ὑπονόμων ἄνευ καθαρισμοῦ ροὴ τῶν νεροχυτῶν εἶνε ἐπιβλαβὴς, ἀπρητεῖτο μέγα θάρος ὅπως ἐξενεχθῇ τοιαύτη γνώμη, πολὺ δὲ φοβούμεθα ὅτι ὁ γράφων φίλος ἡ εἶνε ἡ προτιθεῖται νὰ γίνῃ μέλος τῆς καμύρας τῶν δηλητηριαστῶν! "Εῖς;

ΕΦΟΡΟΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Ἀρίστους διορισμοὺς ἔκαμεν ὁ κ. ὑπουργὸς ὡς ἐφόρων τῶν ἀρχαιοτήτων, εἰς μὲν τοὺς νομοὺς Λαρίσσης καὶ Τρικάλων, τὸν κ. Δημήτριον Φίλιον, εἰς δὲ τὸν νομόν Ἀργεῶς καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας τὸν κ. Χρήστον Τσουνταν. Ὁ κ. Φίλιος δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ἡμετέρων συστάσεων, καθὼ γνωστός ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ κόσμῳ. Δὲν εἶνε

Ἐγκαταλιπὼν τὴν νεάνιδα εἶχε λάβει ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

Ἡ Ἐρριέττη ἀναγκασθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐρωτήσεων τοῦ ὠμολόγησε τελευταῖον, ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ δυσκολίας, ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἡ καρδιά αὐτῆς δὲν ἦτο ἐλευθερά.

Τὴν ἐπαύριον ὁ κύριος Δεσιμαῖζ ἔλαβε τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν.

Κύριε βαρόνε!

Χθὲς ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ἶδω ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βιολαῖν τὴν κυρίαν βαρόνην Δεσιμαῖζ, ἣν εὗρον μετὰ μείζονος ἐπιμονῆς ἀντιτασσόμενῃ εἰς τὰ σχέδιά μου καὶ ἐτοίμην νὰ ἐμποδίσῃ τὸ συνοικεσίον διὰ παντὸς μέσου.

Δὲν δύναμαι οὐδὲ θέλω νὰ προκαλέσω ρῆξιν ἀξιοβήρητον καὶ ἣτις ἔσται βεβαίως καὶ οὐλομένη μετὰ τῆς κυρίας βαρόνης. Καθὼ μου ἄρα ἐστὶ νὰ μὴ ἔχω πλέον ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς θυγατρὸς ὑμῶν.

Ἐυχαριστῆσθε νὰ θεωρήσῃτε τὴν αἰτησίαν μου τοῦ νὰ συζητῶ τὴν δεσποινίδα Ἐρριέττην ὡς ἀκυρον, καὶ λάβετε τὸν λόγον, ὃν μοὶ εἶχετε δώσει.

Πιστεύσατε κύριε βαρόνε εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ λύπην μου, καὶ δέξασθε τὴν ἑκφράσιν τῶν διακεκριμένων αἰσθημάτων μου.

ΠΕΔΡΟ ΚΑΣΤΟΡΑ.

Ὁ Δεσιμαῖζ ἔμεινε ἐκπληκτός.

Τοῦτο ἡ καταστροφὴ τῶν τελευταίων αὐτοῦ ἐλπίδων, εἴπει δὴ τὸ ἀνώτατον αὐτοῦ μηχανημα διελύετο ὡς καπνός, ἦτο ἡ διάλυσις, ἡ κατάρρευσις, ἡ πλήρης ἐκμηδένισις οἰκο-

ῶμος τὸσον γνωστὸν τὸ ἰδιόρρυθμον τοῦ χαρακτῆρός του, προβαῖνον ἐνίοτε μέχρις ἀγριότητος καὶ ἀκοινωνήσιας, ὁ γνήσιος ἐλληνικὸς αὐτοῦ χαρακτῆρ καὶ ἡ σθεναρὰ ἐθνικὴ του ἀξιοπρέπεια ἀπέναντι τῶν ξένων, πρὸ τῶν ὁποίων ἐμφανίζε-ται ἀκέραιος Ἕλλην, ὅταν θέλῃ ὁμιλῶν ξένα: γλώσσας, τὰς ὁποίας κάλλιστα ἐπίσταται, τὴν τε γερμανικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἰταλικὴν, πάντοτε ὅμως πρὸ παντὸς ξένου προβάλλων μὲ τὰ αἰώνια ἐλληνικά του, ὥστε νὰ κάμῃ ὅχι αὐτὸς νὰ κοκκινήσῃ, ὅπως τινες διεσθαρμένοι γελοῖοι πρᾶττουσιν, ἀλλὰ ὁ ξένος διότι δὲν γνωρίζει τὴν ἐλληνικὴν, καὶ νὰ παρακαλέσῃ ἂν ἦνε δυνατόν νὰ συνεννοηθῇ εἰς τὴν μητρικὴν του γλώτταν. Τότε μάλιστα, λέγει ὁ κ. Φίλιος, καὶ ἀφοῦ φέρῃ τὸν ξένον εἰς τὴν θέσιν του, ἀναλαμβάνει ὅλην τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐγένειαν καὶ χάριν μὲ τὸ ἀνακύπτον κάπου διάτορον πονηρὸν καὶ εἰρωνικὸν μειδίαμα. Ὁ κ. Φίλιος δὲν εἶνε μόνον φιλόσοφος τὸν βίον καὶ τὰς ἰδέας, ὅπως τὸν ἐνθυμούμεθα εἰς τὰ σκιερὰ πευκάκια τῆς Χάλης εἰς τὴν Ἑμπορικὴν Σχολὴν ποῦ ἦτο καθηγητὴς πρὸ δεκαετίας. Ὡς ἀρχαιολόγος εἰργάσθη ἐν Ἐλευθίνῃ ὅσον τῷ ἐπέτρεπον τὰ μικρὰ μέσα τῆς Ἑταιρίας, ἀνακλύψας τὴν Πρόραον Στοὰν καὶ τὸν Σηκόν, ὅπου τὸ Ἄδυτον ἡ Τελεστήριον, ἐτελοῦντο δηλαδὴ ἐκεῖ τὰ περίφημα Ἐλευσίνια μυστήρια, ὑπὸ τῶν θεατρίνων ἱερῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἡ ἐκθεσις τοῦ ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσι πρακτικοῖς τῆς Ἑταιρίας εἶνε γραμμὴν σαφέστα-τα καὶ εἰλικρινῶς, ὑπόσχεται δὲ ἐνὰ ναλῶσαι νὰ δημοσιεύσῃ ἀλλαχοῦ περὶ τῶν διαφόρων εὐρημάτων. Διότι ἔχει καὶ τοῦτο τὸ καλὸν ὁ κ. Φίλιος, ὅτι δὲν ἀφίνει εὐκολὰ τοὺς ξένους νὰ ἀντιγράψωσιν ἐπιγραφὰς καὶ νὰ δημοσιεύωσι καὶ νὰ προσκτῶνται αὐτοὶ πρῶτοι τὴν δόξαν, πολλάκις διὰ ξένης μά-λιστα ἐργασίας, ἀλλ' ἐννοεῖ τὰ πάντα διὰ τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ ὑπὸ ἐλλήνων νὰ προάγωνται εἰς φῶς.

Ὁ κ. Χρήστος Τσουντας ἐκ Φιλιππουπόλεως πρῶτην ἱσως φεραν ἀκούεται δημοσίως, διότι εἶνε ἐξ ἐκείνων τῶν μετριο-

δομήματος συνδυασμῶν, δι' ὧν ὑπελόγιζεν ὅτι ἐμελλε νὰ ἐξέλθῃ τρομερὰς τινος θέσεως.

Κρατῶν τὴν ἐπιστολήν ἐν χερσίν, ὠχρὸς, φρίττων, ἔμε-νεν ἀκίνητος ὡς ἀπομωρανθεὶς.

Ἐν τούτοις ἐξῆλθε μετ' ὀλίγον τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ μανιώδης ἐξ ὀργῆς, τρέμων περιήρχετο τὸ δωμάτιον ἀτάκτως, πυρετωδῶς, ὡς τις ἀνάσθητος, ἐξέβαλλε βραχνούς μυκηθμούς, ἀνέτρεπε τὰ ἐπιπλα, ἐκτύπα ἰσχυρῶς τοὺς πό-δας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὡς δαιμονιακός, ὠρκίζετο καὶ ἐξέφερε διαφόρους κατάρας.

— Ἀ! ἀνέκραξεν ἀφρίζων, θέλει τὸν πόλεμον. Λοιπὸν ἔστω, θὰ πολεμήσω ἀδιαιτάκτως. Δὲν θ' ἀποδώσω τὴν θυ-γητέρά της, θὰ φέρω αὐτὴν ἐκτὸς τῆς Γαλλίας καὶ θὰ δυ-νηθῶ νὰ κρίψω αὐτήν, ὥστε νὰ μὴ δυνήθῃ νὰ ἐπανιδῇ ποτὲ αὐτήν!

Τελευταῖον καθυσχάσα: μετέβη εἰς ἕτερον δωμάτιον καὶ καθίσας ἐμπροσθεν γραφείου ἔγραψε.

Κυρία βαρόνη!

Παίζομεν τρομερὸν παίγνιον. Πρὸς τὸ παρὸν θριαμβεύετε, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ κρατῶ τὰ ὅπλα μου.

Θὲν ἀπέκρουσα τοῦτο καὶ τὸ γνωρίζετε ὅτι εἶμαι κατεστραμμένος, σεῖς δὲ, κυρία, εἴσθε πλουσία. Ἀς μοιρασθῶμεν. Ἐντὸς δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν ἔχω ἀνάγκην δύο ἐκατομμυρίων. Εἰς ἀντάλλαγμα τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ σὰς ἀποδώσω τὴν θυγατέρα σας.

Ἐὰν ἀπὸ σήμερον μέχρι τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν δὲν ἤθελον λά-

φρόνων ἐπιστημόνων, οἵτινες καθ' οὐδένα λόγον ἐννοοῦσι νὰ διακωδωνίζηται τὸ ὄνομα των, διὰ κάθε φύλλου πῆδημα, οὔτε θέλουν διὰ ρεκλάμας νὰ ἀποκτήσουν τὴν θέσιν, ἥτις τοὺς ἀνήκει, δυνάμει τοῦ δεξιοῦ αὐτῶν ἐγκεφάλου καὶ τῶν ὑγιῶν σπουδῶν, ἃς ἔκαμαν. Ὑπὸ τὸ ἐπαρχιακὸν μεταξὺ δειλίας καὶ κεκαλυμμένης τινος σκαλιότητος, ἐξ ἀντιθέτου πρὸς τὴν ἀπροκάλυπτον ρουμελιώτικην τοῦ κ. Φίλιου, κυριαιόμενον ἐξωτερικόν του κρύπτεται νοὺς φωτεινός, προικὸς τῆς διαυγέστερας κρίσεως καὶ φιλοσοφικώτερας διανοίας, μὴδὲν ἀνεξέταστον δεχόμενος, πάντα ἐρευνῶν, μελετῶν, ἐπικρίνων. Ἐχει δὲ καὶ τὸ πλεονέκτημα ὅτι εἶνε τῶν ἀνθρωπότερων λογογράφων ἐννοήσαμεν τοῦτο ἐξ ὀλίγων γραμμῶν, ἃς νῦν τυχήσαμεν νὰ φιλοξενήσωμεν ἐν τῷ φύλλῳ ἡμῶν. Αἱ ἐν Γερμανίᾳ σπουδαὶ τοῦ ἥσαν εἰδικώταται ἐν ἀληθείᾳ ἐπιστημονικῇ πνεύματι ἐπιδιωχθεῖσαι. Περὶ τοῦ κ. Τσουντά ἔχομεν μεγάλην πεποίθησιν ὅτι θέλει εὐδοκιμήσῃ ἐν τοῖς πρώτοις ὡς Ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, δι' ὃ συγκαίρομεν καὶ τοὺς διορίσαντας καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον, ὅτι τῷ ἡνίοχῳ στάδιον ἐργασίας ἐν αὐτοβουλίᾳ καὶ ἀνεξαρτησίᾳ, ὡς νῦν χετο καὶ ἐπόμεν.

Πρέπει νὰ ἐκληφθῶσι πολὺ ὀλίγα αὐτὰ τὰ περὶ τῶν δύο νέων ἐφόρων τῶν ἀρχαιοτήτων γραφέντα, διότι πάντες οἱ μέχρι τοῦδε τοιοῦτοι καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχαιολόγοι μας δέον νὰ ἐκτιμῶνται ὡς πρώτιστοι ἐργάται τῆς ἀναβιώσεως τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, ὑψηλοὶ νεκροθάπται, ἐκθάπτοντες μόνον, οὐχὶ δ' ἐνταφιάζοντες, ἐκθάπτοντες, μᾶλλον ζωντανά, παρὰ νεκρά μνημεῖα τῆς τέχνης· διότι βεβαίως ὁ Ἐρμῆς τοῦ Πραξιτέλους δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὀνομασθῇ νεκρός. Ὡς οἱ ἄγιοι τῶν Ἰνδιῶν, οἱ λεγόμενοι Φακίραι, ἐνταφιάζοντο ζῶντες καὶ εἰτα ἀνίσταντο μετὰ δεκαπενθήμερον ὑπὸ τὴν γῆν διαμονὴν, οὕτω τῆς τέχνης τῆς ἑλληνικῆς τ' ἀριστουργήματα μετὰ ἐντάφα δεκαπέντε αἰῶνων ἀναγεννῶνται λευκά πάλιν ὡς καθαρὰ χιών καὶ ἀστράπτοντα ὡς ἀνατέλλων ἥλιος ἐντὸς στιλβούσης θαλάσσης ἢ λίμνης. Ἐπρεπε νὰ συρρεύσουν ἰδιωτικὰ ἐκκοιμῶν ἐπὶ ἐκατομμυρίων, διὰ νὰ ἐκταφῇ ὁ ἀρχαῖος κόσμος, τὸν ὁποῖον νὰ φιλοξενῶμεν καὶ νὰ περιποιώμεθα ἡμεῖς, ἀποτίοντες εἰς τοὺς λίθους καὶ τὰ ἔργα των ὅσην ὀφείλομεν εἰς ἐκεῖνα εὐγνωμοσύνην. Ἀλλ' εἰσέτι ἡ ἑλληνικὴ φιλοπατρία δὲν ἀνέλαμψεν ὅλη ἀλόμην, μονοκόμματος ὡς στήλη ἀρτία δωρικοῦ ρυθμοῦ, ἀκαταίει μόνον διὰ νὰ ἀνακύψῃ ὡς σπινθὴρ ἡλεκτρικὸς ἐναντίον τῶσαν βαρέων νεφῶν ἀντιστάσεως, καὶ μόνον λάμψει μακρυναί, ὡς ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας ἐν ὥρᾳ καύσεως ἀνευ κρότων ἢ κεραυνῶν θεώμεθα ἐνίοτε, τὰς ἐξηγούν δὲ οἱ φυσικοὶ γεννήματα ἡλεκτρισμοῦ ἐκρηγνυμένου ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, προσβάλλουσιν ἐνίοτε τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὄρασιν, βαθμηδὸν ὅμως ἢ ἀποκάλυψις τελεῖται, καὶ οἱ Ἰωάνναι τῆς Ἀποκαλύψεως, οἱ μόνον Ἡρακλεῖ-

σει εἰδήσεις παρ' ὧν θὰ μάθῃτε λίαν βραδέως τὴν ἀπόφασιν ἣν ἔλαβον.

Ἀφοῦ ἔγραψε καὶ ἐπέγραψε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην πρὸς τὴν βαρόνην ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βιολαῖν ὁ βαρόνος ἔδωκεν εἰς τοὺς ὑπηρετάς αὐτοῦ αὐστηρὰς διαταγὰς περὶ τῆς Ἐριέττης.

Διὰ ταύτην τὸ μέγαρον Δεσιμαῖζ καθίστατο σπουδαῖως φυλακὴ.

Ὁ Ἀνδρὺ ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν κινῶν τὴν κεφαλὴν.

— Ἐχει καλῶς, κύριε βαρόνε· μόλις ἔπραξε μίαν ἀνοησίαν καὶ περὶέπεσεν εἰς ἄλλην. Τώρα ἀρχομαί πιστεύων ὅτι δὲν θὰ ἦμαι μακρὸν χρόνον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του· μετ' ὀλίγον διὰ μίαν θὰ παύσῃ πᾶσα μεταξὺ ἡμῶν σχέσις.

(ἀκολουθεῖ)

δαι λόγοι, ἐπὶ ἐρεσιπῶν δι' ἐρεσιπῶν ἐργαζόμενοι, ὑπὸ βροχᾶς καὶ ἥλιον καὶ ἀνέμους καὶ ψύχην, στήνοντες τὴν σκηνὴν των ὡς Βεδουῖνοί ἐν ἐρήμοις ἢ ἀποκέντροις χωρίοις, δέον ν' ἀπολαμβάνωσιν ὅλων τῶν τιμῶν καὶ ὅλης τῆς ὑποστηρίξεως.

Διὰ τοῦτο ἐκάμαμεν ἐκτενέστερον τοῦ δυστυχῶς συνήθους λόγου περὶ τῶν δύο νέων ἐφόρων ἀρχαιοτήτων, ἀφ' ὧν, ὡς ἀπὸ τῶν παλαιῶν, Δημητριάδου, Σταματάκη καὶ εἰς τινος ἄλλου, ἀναμένομεν θερμὴν ἐργασίαν καὶ εὐτυχῇ εὐρήματα.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τὴν 4ην τρέχοντος μηνὸς ἤνοιξεν ἡ προαγγελθεῖσα **Παγκόσμιος Ἡλεκτρικὴ Ἐκθεσις**, ἐν μέσῳ βροχῆς, ἀστραπῶν, κεραυνῶν, ὡς νὰ ἤθελε νὰ κάμῃ δικήν του ἡλεκτρικὴν ἔκθεσιν καὶ ὁ οὐρανὸς, κοροιδεύων τὰ ἐπίγεια, ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ οὐράνια φαινόμενα καὶ ἀκούσματα τελοῦνται δι' ἡλεκτρισμοῦ.

Ἡ Ἐκθεσις ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Διαδόχου τῆς Αὐστρίας πρίγκηπος Ροδόλφου, ὅστις καὶ ἤνοιξεν αὐτήν, περὶστοιχισμένος ὑφ' ὅλων τῶν ὑπουργῶν, τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πλήθους ἐπιστημοτήτων. Κατ' ἀρχὰς οὐμίλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐκθέσεως, βαρόνος Ἐρλάγγερ, καύσας ὅσον ἡδυνήθη νὰ καταναλώσῃ θυμίαμα ὑπὸ τὴν ρίνα τοῦ Διαδόχου. Καὶ δικαίως· ὅταν οἱ βασιλεῖς προάγωσι τὰς ἐπιστήμας, ὀλίγον θυμίαμα δὲν εἶνε βδελυρόν.

Εἰς τὸν βαρόνον ἀπήντησεν ὀλίγα καὶ καλὰ ὁ Διαδόχος, καύσας καὶ αὐτὸς τὸ ἀπὸ μέρους του θυμίαμα εἰς τὴν θυμοχαρῇ Βιέννην, τὴν ἐν τοῖς κόλποις τῆς ὁποίας Ἐκθεσιν, ἂν καὶ τρίτην εἰς τὴν σειρὰν, διότι πρώτη Ἡλεκτροέκθεσις ὑπῆρξεν ἡ ἐν Φιλαδελφείᾳ τῆς Ἀμερικῆς, δευτέρα ἡ ἐν Παρισίῳ, ἐθεώρησε τὴν μεγίστην πασῶν. Ἐνθυμήθη ἐπίσης ὅτι ἐν Βιέννῃ τὸ πρῶτον ἐφευρεθὲν φωσφοροῦχον πυρεῖον, τὸ 1883, τὰ κοινῶς λεγόμενα σπῆρτα, ἀντικαταστήσαντα τὴν ρωμαντικοκλέφτικην τσακμακόπετραν. Ὅτι ἐν Βιέννῃ πρῶτην φορὰν ἦναψε τὸ στεάρινον κηρίον καὶ διὰ Βιέννην διεδόθη εἰς τὸν ἀπανταχοῦ κόσμον· ὅτε καὶ ὁ δι' ἀερίοφωτος φωτισμὸς τῶν ὁδῶν πρῶτην φορὰν εἰσῆχθη ἐν Βιέννῃ καὶ ἔπειτα εἰς Ἀγγλίαν. Ὅλαι δίκαιαι ὑπερηφάνειαι, διότι αὐταὶ χαρακτηρίζουσι τὸν ἄνθρωπον ὡς δημιουργόν.

Καὶ κατόπιν ἤρχισεν ἡ ἐπιθεώρησις τῶν διαφόρων τμημάτων. Ὁ θεὸς ξεύρει τί θαύματα παρουσιάζει ἡ Ἡλεκτρικὴ Ἐκθεσις, ἂν καὶ τὰ ἐκπαγλότερα τοῦ ἡλεκτρισμοῦ τέκνα, τὸν φωνογράφον καὶ τὸ τηλέφωνον καὶ τὰς ἡλεκτρικὰς λυχνίας Ζαβλοσκῶφ καὶ τὸ σκοτόφως τοῦ ἡμετέρου Ἀζάπη καὶ τὴν μόνον 6000 δραχμαὶ λείπουν ἡλεκτρικὴν παραφροσύνην τοῦ ἡμετέρου πάλιν Γρυπάρη ὅλα αὐτὰ καλὰ κατὰ τὰ γνωρίζομεν. Ἀλλὰ ποία μεγαλοπρέπεια καὶ ποῖος ὄγκος καὶ ποῖον θάμβος ἐν τῇ συγκεντρώσει ὅλων αὐτῶν τῶν θαυμάτων καὶ τῇ ὑπὸ τῆς βιομηχανίας ἀμέσῳ καὶ πρακτικῇ ἐφαρμογῇ αὐτῶν;

Τὰ περιεργότερα ἐν τῇ Ἐκθέσει φαίνεται εἶνε ἐν **ἡλεκτρικὸν ὄπλον** τοῦ Πέπερ, βελγικῆ ἐφεύρεσις, ἡ ἀνάφλεξις τοῦ ὁποίου γίνεται δι' ἡλεκτρισμοῦ. Καὶ εἶνε ἡλεκτρικὸν ὄπλον διὰ κυνήγι· πρῶτος πάντων ἃς τὸ προμηθευθῇ ὁ φίλος μας Μπαρουξῆς. Τὸν ἡλεκτροπαραγωγὸν ὁ κυνηγὸς ἔχει ἐς τὴν τσέπην. Ἐξ αὐτοῦ φεύγουν διάφορα σύρματα συνδεδεμένα μετὰ τοῦ ὄπλου οὕτω πως, ὥστε ἅμα βάζει ὁ κυνηγὸς τὸ ὄπλον ἐπ' ὧμου, ἐκεῖνο νὰ ἐκπυρσοκροτῇ.

Ἀλλὰ περιέργα εἶνε ἡ ἡλεκτροφωτος ἄμαξα, ὁ Πάνθηλέ-